

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 22^Α

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Πρὸς
τὸν ἱερό Κλῆρο
καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
Ἐνταῦθα

Ἀγαπητὰ μου παιδιά,

Στὸ Σεπτέμβριο, τὴν ἀρχὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, σηματοδοτεῖται γιὰ τὴν κοινωνία καὶ τὴν Ἐκκλησία μας ἡ ἀρχὴ νέων δραστηριοτήτων καὶ δράσεων. Καὶ δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι στὸ μέσον τοῦ μηνὸς αὐτοῦ, δεσπόζει ὁ Τίμιος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ μας, προετοιμάζοντας ἔτσι τὴν συνείδηση, ὅτι ἡ καθημερινότητα τῆς ζωῆς μας σφραγίζεται ἀπὸ θυσίες καὶ ἐλπίδες, ἴδιες μὲ τὸν συμβολισμό τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

Καλούμαστε νὰ παραμείνουμε ἄνθρωποι, νὰ ἀτενίζουμε ψηλά, παρὰ τὶς ἐπικρατοῦσες τάσεις σήμερα ποὺ θέλουν τὸν ἄνθρωπο διαρκῶς σκυφτὸ καὶ κατηφῆ ἀπὸ τὶς ἀβάσταχτες ὑποχρεώσεις καὶ τὰ ψεύτικα δικαιώματα. Σήμερα, στὸ βασίλειο τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης, ἡ ὁποία τείνει νὰ ὑποκαταστήσει κρίση καὶ συναίσθημα, ὀρθώνεται τὸ καθῆκον τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ μαρτυρήσει τὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀναλάβει τὴν εὐθύνη Της γιὰ νὰ διδάξει ξανά, νὰ ὑπενθυμίζει αὐτὸ ποὺ σὰν Κιβωτὸς στοργικὰ κρατᾷ στὰ σπλάγχνα Της, δηλαδή, ποιὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ προορισμὸς του, γιὰτὶ ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος καὶ ἄλλαξε ἀπὸ τότε τὸ ροῦ τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας. Τί ἀξίζει πραγματικὰ καὶ τί εἶναι κίβδηλο καὶ ἀνώφελο, τί εἶναι ψέμα καὶ τί ἀλήθεια. Κι ὅλα αὐτά, νὰ τὰ καταθέτει, μέσα στὸ θολὸ τοπίο τοῦ σύγχρονου κόσμου.

Τὴν ἀνάγκη αὐτῶν τῶν πνευματικῶν ἐφοδίων ἔχουν σήμερα, περισσότερον ἀπὸ ποτέ, τὰ παιδιὰ μας, οἱ νέοι καὶ οἱ νέες μας, ποὺ βρίσκονται σὲ ἡλικίες, κατὰ τὶς ὁποῖες διαμορφώνεται ὁ χαρακτήρας τους γιὰ ὅλη τὴν μετέπειτα ζωὴ καὶ πορεία τους.

Γιὰ τὰ παιδιὰ μας ἀρχίζουν σήμερα οἱ Κατηχητικὲς Συναντήσεις στὶς Ἑνορίες τῆς Μητροπόλεώς μας. Σὲ κάθε ἐνορία μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ μιὰ φωλιά γιὰ τοὺς νεοσσοὺς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους μας. Μποροῦμε νὰ προτρέψουμε ὅλοι, χωρὶς πίεση καὶ ἐξαναγκασμό, τὰ παιδιὰ μας νὰ συμμετάσχουν σὲ αὐτὴ τὴν προσπάθεια καὶ νὰ λειτουργήσουν στὶς Κατηχητικὲς Συναντήσεις οἱ παρέες μὲ κοινοὺς στόχους καὶ ἰδανικὰ ποὺ μέσα ἀπὸ αὐτὲς θὰ δομηθοῦν φιλίες καὶ σχέσεις ζωῆς χωρὶς τέλος, ποὺ οὔτε ὁ θάνατος δὲν θὰ μπορεῖ νὰ νικήσῃ, ὅπως λέει καὶ τὸ γνωστὸ τραγούδι τοῦ Θεσσαλονικέα Διονύση Σαββόπουλου: «Μέχρι τὰ οὐράνια σώματα μὲ πομποὺς καὶ μὲ κεραῖες φτιάχνουν οἱ Ἕλληνες κυκλώματα, κι ἱστορία οἱ παρέες»! Στὶς παρέες αὐτὲς πέφτει ὁ σπόρος τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ ὁ Θεὸς μέσα στὸ μυστικὸ Του σχέδιο γιὰ κάθε ἕναν ἀπὸ ἐμᾶς, θὰ καλλιεργήσῃ στὴν ὥρα του.

Ἀγαπητοὶ μου χριστιανοὶ,

Μὲ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη καλῶ τὰ παιδιὰ σας καὶ παιδιὰ μας στὸ πατρικὸ τους Σπίτι, ποὺ εἶναι οἱ Ἑνορίες μας, καὶ θερμὰ σᾶς παρακαλῶ νὰ βοηθήσετε στὴν ἐκ μέρους τους ἀποδοχὴ αὐτῆς τῆς πρόσκλησης μὲ ὅποιο τρόπο ἐσεῖς νομίζετε κατάλληλο, μὲ σεβασμὸ στὴν ἐλευθερία τους καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μπορεῖ νὰ οἰκοδομηθεῖ ἕνα αὐριο καλύτερο ἀπὸ τὸ σήμερα. Ὦντας βέβαιος γιὰ τὴν πρόθυμη ἀνταπόκρισή σας στὴν παραίνεσή μου αὐτή, σᾶς ἀσπάζομαι

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς ἀγάπης καὶ στοργῆς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ